

D' Oale Düsterweg

De geheime verbindingsweg die Heinrich geleerd heeft van de oude voerman is niet zomaar een pad, en zeker niet voor de bangeriken onder ons. Deze weg, gehuld in eeuwenoude schaduwen, slingert zich door **Helhuizen**, daalt af door de **Diepe Hel** en klimt weer omhoog naar **Hellendoorn**, dwars over de gevaarlijke toppen van de Sallandse Heuvelrug.

Deze Oale Düsterweg is een vergeten route en een verbinding tussen werelden, een weg die de belangrijke Hessenweg van Enschede naar Deventer verbindt met de Oude Twentseweg—een beruchte helweg die al sinds de 13e eeuw bekend staat om zijn gevaren, en die van Zwolle via Almelo naar Duitsland leidt.

De Düsterweg is niet op kaarten te vinden, en zelfs de oude almanakken zwijgen erover. Hij begint bij het voormalige kasteel Arkelsteijn aan de Hessenweg en leidt door onbekende en onheilspellende wildernissen naar Landgoed Schuilenburg aan de Oude Twentseweg. Onderweg verandert het landschap, alsof de natuur zelf het pad probeert te verbergen. De bomen lijken samen

te komen boven je hoofd, de paden worden smaller, en de lucht wordt dikker, zwanger van een dreigend onweer dat nooit losbarst.

Er wordt gefluisterd dat de route zelf leeft, dat hij soms van richting verandert om de nietsvermoedende reiziger te misleiden. De wind die door de bomen waait, lijkt te fluisteren in een oude, vergeten taal, en wie niet oppast, kan zomaar verdwalen in een labyrint dat geen einde kent.

Startend aan de Arkelsteijnseweg doemt eerst boerderij Roeterdinck op, die nu staat waar ooit het oude kasteel Arkelsteijn was. Een plek die meer geheimen draagt dan de stenen kunnen onthullen. We rijden verder via de Holterdijk en de Hessenweg naar het noordoosten, waarbij elke bocht ons dieper het onbekende in leidt.

Aan de overkant van de N344 volgen we een reeks Dijkwegen richting Helhuizen, waar de lucht altijd net iets kouder lijkt te zijn.

Van daaruit gaan we de Holterberg op, een deel van de heuvelrug dat zoveel meer heeft gezien dan wij ooit zullen weten. Al snel zouden we linksaf willen slaan naar de “Diepe Hel”, maar wees gewaarschuwd! Hier is fietsen verboden—afstappen is niet slechts een advies, het is een noodzaak. Voor degenen die toch willen fietsen, er is een omweg via de Nijverdalsebergweg, maar dat betekent een confrontatie met iets dat sommigen liever vermijden.

We volgen verder een aantal wegen en paden richting het noorden, steeds dieper in een landschap dat zijn geheimen niet zomaar prijsgeeft. Op een gegeven moment, net voorbij

Hellendoorn, nemen we rechts de Koetreeweg. Pas op! De Koetreeweg is niet alleen een koe-drift—het is ook een oude doodweg. Ontelbare mensen uit de omgeving hebben hier hun laatste reis gemaakt naar de begraafplaats van het dorp. Dit is een pad dat verhalen fluistert, een plek waar de schaduwen langer lijken en de lucht zwaarder aanvoelt. Hier rijd je niet zomaar voor je plezier; dit is een weg met een verleden, een weg die je nooit lichtvaardig moet betreden.

Na de Doodweg halen we diep adem en volgen we enkele relatief onschuldige landwegen. Via deze rustige paden en een stukje van de beruchte Twentseweg komen we—hopelijk zonder kleerscheuren—aan bij landgoed Schuilenburg aan het einde van onze Düsterweg.

Voor je de reis begint; deze weg is niet voor iedereen. Wie hem volgt, doet dat op eigen risico, want niet elke reis eindigt zoals je hoopt.

